

F. t. l. vedr. visse forbruger aftaler

dette område gælder en maksimal bindingsperiode på 6 måneder.

Det kan også anføres, at hensynet til den enkelte forbruger generelt taler for, at der ikke afbetales på etableringsudgifter på en sådan måde, at forbrugeren i den aftaleperiode, som ligger efter, at startomkostningerne er blevet dækket, i realiteten betaler for høj en pris for ydelsen.

Meget lange bindingsperioder kan også ud fra et konkurrencemæssigt synspunkt have u hensigtsmæssige virkninger, idet de afskærer forbrugeren fra at bruge gode tilbud fra den erhvervsdrivendes konkurrenter. En kortere bindingsperiode vil således kunne skabe mulighed for større mobilitet, og det må generelt antages at være konkurrencefremmende. Konkurrencemæssige hensyn taler således for, at en lovbestemt længste bindingsperiode er relativt kort.

Justitsministeriet finder på den anførte baggrund, at forbrugeren som udgangspunkt højst bør kunne være bundet af en bestemmelse om uopsigelighed i ca. et halvt år efter aftalens indgåelse. En sådan periode må forventes i langt de fleste tilfælde at tilgodese både forbrugernes og de erhvervsdrivendes interesser på en passende måde.

Det foreslås, at der som udgangspunkt skal gælde en længste reel bindingsperiode på 6-7 måneder, jf. herved nedenfor om mindste opsigelsesvarsel. Denne regel bør gælde for de aftaler om løbende levering af varer og tjenesteydelser, som ikke er omfattet af særlige regler om længste bindingsperioder.

4.1.3. Justitsministeriet finder, at det varsel, som løbende kontraktforhold efter udløbet af en indledende bindingsperiode skal kunne opsiges med, bør være forholdsvis kort, bl.a. med henblik på at fremme konkurrencen.

Hvis der gennemføres en generel længste bindingsperiode på 6-7 måneder – bestående af en uopsigelighedsperiode og et opsigelsesvarsel – vil det være nødvendigt for de erhvervsdrivende at indrette sig på, at der ikke er sikkerhed for kundeforholdet, når der er gået 6-7 måneder. Efter udløbet af denne periode bør det således ikke være afgørende for den erhvervsdrivende at kunne fastholde forbrugeren i aftaleforholdet i længere tid, end der af administrative og praktiske grunde med rimelighed må gå med at bringe kundeforholdet til ophør.

Justitsministeriet foreslår på denne baggrund, at løbende kontraktforhold, når der er forløbet 5 måneder fra aftalens indgåelse, skal kunne opsiges med et varsel på 1 måned til udgangen af en kalendermåned. I måned forekommer således som udgangspunkt i forhold til alle aftaler at være tilstrækkeligt til at give den

erhvervsdrivende mulighed for at tage de fornødne skridt til at bringe aftaleforholdet til ophør, herunder eksempelvis til at afbryde yderligere levering af varer, til at nedtage eventuel hardware, som er installeret hos forbrugeren, og til at standse nye opkrævninger.

Opsigelsesvarsler af tilsvarende længde skal i dag f.eks. gælde for forbrugers adgang til at opsiges telefon- og internetabonnementer efter udbudsbekendtgørelsen for elektroniske kommunikationstjenester, for den ansattes adgang til opsigelse af ansættelsesforholdet efter funktionærloven, og for lejerens adgang til at opsiges aftaler om leje af værelser efter lejeloven.

Det foreslås som nævnt, at forbrugers opsigelse først skal have virkning fra udgangen af en kalendermåned. Det skyldes, at den erhvervsdrivende ikke bør påføres uforholdsmæssige administrative byrder i forbindelse med opsigelsen, og særligt hvor aftalen indebærer løbende indbetalinger fra forbrugers side, vil det efter omstændighederne kunne være ganske ressourcekrævende for den erhvervsdrivende at foretage opgørelse og afregning midt i en måned frem for samlet ved udgangen af måneden.

I forhold til gældende ret indebærer forslaget, at opsigelsesvarslet for de aftaler om levering af varer og ydelser, som i dag er omfattet af § 25, forkortes fra 3 til 1 måned, og at der for aftaler, som ikke hidtil har været omfattet af lovregler om opsigelsesvarsel, gives forbrugeren adgang til at opsiges aftalerne med 1 måneds varsel til udgangen af en måned, når bindingsperioden er udløbet.

4.2. Undtagelser fra den generelle regel

På baggrund af høringssvarene foreslås det at undtage visse aftaler af mindre økonomisk værdi fra reglen om en maksimal bindingsperiode på 5 måneder efterfulgt af et maksimalt opsigelsesvarsel på 1 måned til udgangen af en måned.

Justitsministeriet finder, at hvis den samlede betaling sker i forbindelse med indgåelse af en aftale om løbende levering af varer eller tjenesteydelser, og hvis aftalen ikke automatisk forlænges ved manglende opsigelse, er hensynet til at give forbrugeren ret til at opsiges aftalen efter kort tid mindre tungtvejende, end hvis forbrugers betalingsforpligtelser forfalder løbende i aftaleperioden.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at afvejningen af hensynet til forbrugeren over for hensynet til at begrænse de erhvervsdrivendes administrative byrder ved at skulle tilbageføre allerede betalte beløb fører til, at aftaler af denne art, som ikke medfører samlede udgifter for forbrugeren på mere end 2000 kr., bør være undtaget fra hovedreglen om en længste